

OSLAVA DNE DĚTÍ

Letošní oslava Dne dětí vyšla na neděli 2. června. Předpověď počasí slibovala krásný den, soutěže byly připravené, odměny za splněné úkoly také, tak nic nebránilo tomu, aby všechno mohlo ve 13:00 začít. Trochu nás zaskočil počet zúčastněných dětí, kterých byl oproti loňskému roku dvojnásobek. Mírné improvizace všechno vyřešily a děti si mohly užívat svůj den.

již zmiňovanou pěnu, ale zároveň po celou dobu děti osvěžovali vodou z hadice. Proto všichni co nejrychleji proběhli stanoviště na hřišti a utíkali se zchladit. Na hřišti tím pádem už zůstaly jen osoby obsluhující stanoviště, a to většinou starší děti, a proto jsem se rozhodl s ohledem na teploty na slunci a hlavně na zdraví nás všech všechno pobalit, poklidit, počkat až se děti docákají a jít se schovat před sluncem. I tak jsme si ale většina z nás za tu dobu odnesli nějakou tu spáleninu od slunce. Toto píšu jako vysvětlení hlavně pro ty rodiče a babičky, kteří přišli později a neodpustili si kritiku, že „loni to trvalo dýl“ a že „když je to pro děti, mělo by to trvat aspoň do 5“. Jejich zklamání chápu, ale doufám, že teď chápou i oni nás.

Všem, kteří se podíleli na organizaci MDD, patří obrovský dík. Jmenovitě děkuji Marušce Cimprikové, Barunce a Terezce Zieglerů, Stázině Žáčkové, Natálce Divišové, Pětovi Matimu, Pětovi Nekudů, Kryštofovi Kaslovi, Aničce Karásků a p. Michalu Benediktovi za obsazení stanovišť, p. Michalu Matimu za hudební kulisu a p. Františku Kaslovi, pí Ivet Zieglerové, pí Martě Panuškové, pí Aleně Veverkové a hlavně sl. Heleně Šohajkové za organizaci a pomoc při celé akci. Jeden z největších díků patří SDH Svojšíň, bez nichž bychom se všichni na tom hřišti upekli. Děkujeme.

Na závěr bych chtěl ještě napsat něco málo k zamyšlení. Uspořádat takovou akci není jednoduché. Obětujeme tomu čas na úkor svých rodin a musíme shánět a někdy i přemlouvat lidi, aby nám s tím pomohli. Nebýt ochoty našich mladých spoluobčanů, kteří jsou sice starší, ale pořád děti (snad se teď neurazí), nevím nevím, jak by to s Dětským dnem dopadlo. Ještě jednou jim tímto moc děkuji. Možná se vám teď zdá, že už je toho děkování moc. Je to ale to jediné, co jim za to člověk může dát, protože to všichni děláme bez jakéhokoliv nároku na odměnu. Odměnou je nám úsměv a radost dětí. Bohužel ale radost a úsměv vlastního dítěte ze splněných úkolů jsem neviděl ani já, ani jeho matka, protože jsme oba zajišťovali průběh akce a o dceru se nám musela postarat „cizí“ osoba. A proto můj úplně největší dík patří pí Gábině Jandové, která dopřála našemu dítěti to, že si mohla jako ostatní děti s vlastními rodiči užít oslavu Dne dětí. A na těchto několik vět si prosím vzpomeňte, než začnete kritizovat snahu někoho dělat něco pro jiné.

Na hřišti pro ně bylo připraveno několik stanovišť, kde si vyzkoušely různé dovednosti, jako skákání v pytli nebo přes švihadlo, házení míčků na terč, střílení ze vzduchovky, posouvání kelímku pomocí stříkácí pistole atd. Za splnění všech úkolů na stanovištích si děti vyzvedly odměnu a hned utíkaly k hasičům, kteří pro ně měli na závěr připravenou pěnu. Průběh Dětského dne hodně ovlivnilo počasí. Na tento den „bohužel“ vyšel první letošní tropický den. Slunce pálilo od rána a teploty se vyšplhaly přes 30 °C. Nejvytíženějším stanovištěm proto bylo stanoviště hasičů, kteří měli pro děti připravenou

